

Han fyller sjöar
På många ställen,
Som mjöl som stampas
Till gröt om qvällen.
Och kölden knappast
En natt behöfver,
Så kan man traska
Till fots deröfver.

Och fisken snopen
Mot isen tittar.
Till tvättkommoden
Ej måsen hittar;
Han ser med bäfvan
Hvar sqvätt försvunnen,
Han kan ej skölja
Sig ens i munnen.

Han är för hårdhänt
Ibland, vår Bore.
Du vore kuggad,
Om här du vore.
Tänk dig beröfvad
Den minsta mosse:
Du skulle dö som
En sparf, min gosse!

Du skulle storkna
Bland moln så tunga.
Du snart dig skulle
Till bröstvärk sjunga.
Hvem skulle våren
Med sång förljufva,
Om vårens häroid
Lag sjuk i snufva!

Nej! Då från södern,
Som nu du vänder,
Då stå vi alla
Och klappa händer.
Nej! tyst, jag ljuger:
Man näns knappt hviska,
Då toner klinga
Så morgonfriska.

Du kan mot molnen
Nu tryggt dig lyfta:
Mot vårens lärka,
Hvem djerfs att syfta?
Min arm skall skydda
En skald som diktar:
Jag hugger knoppen
Af den som sigtar.

